УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду

На седници Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду одржаној 25. 04. 2018. године изабрана је Комисија за преглед и оцену докторске дисертације коју је мр Милета И. Аћимовић предао под насловом „Проза Драгослава Михаиловића“. У Комисију су именовани: др Радивоје Микић, редовни професоср Филолошког факултета у Београду (ментор); др Милан Алексић, доцент Филолошког факултета у Београду и др Александар Јовановић, редовни професор Учитељског факултета у Београду. Комисија има част да већу Филолошког факултета поднесе следећи

И З В Е Ш Т А Ј

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао Комисију:
25. 04. 2018. Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду

2. Састав Комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан Комисије запослен:

1. др Радивоје Микић, редовни професор, наука о књижевности, српска књижевност, 2005.
Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, Филолошки факултет Универзитета у Београду, ментор;

2. др Александар Јовановић, редовни професор, књижевност, 2000.
Катедра за српски језик, књижевност и методику српског језика и књижевности, Учитељски факултет Универзитета у Београду, члан комисије.

3. др Милан Алексић, доцент, наука о књижевности, српска књижевност, 2014.
Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, Филолошки факултет Универзитета у Београду, члан комисије.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1.Име, име једног од родитеља и презиме:

Милета, Ивко, Аћимовић

2. Датум рођења, општина и република:
28. 09. 1966. Богатић, Република Србија

3. Датум одбране, место и наслов магистарске тезе:

2001, Филолошки факултет Универзитета у Београду, „Приповедни свет Јанка Веселиновића“

4. Научна област из које је стечено звање магистра наука:

Област филологије – Наука о књижевности

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

„Проза Драгослава Михаиловића“

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација мр Милете Аћимовића има 379 страница и организована је у четири поглавља са више сегмената (Увод, Приповедна проза, Романи, Закључак). На крају дисертације налази се библиографија.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Полазећи од става да су „живот и књижевност Драгослава Михаиловића ... многоструко, чврсто и трајно повезани и преплетени“, мр Милета Аћимовић је најпре описао најважније појединости из разноврсним невољама обележене биографије овог писца, повезујући биографске детаље са Михаиловићевим књижевним деловањем, тачније са хронологијом његовог књижевног рада, од првог објављеног рада, хумореске „Писмо“, до драме „Скупљач“. Већ и најповршнији поглед на дела Драгослава Михаиловића показује да је реч о приповедачу, романсијеру, аутору драмских текстова и писцу који је написао и изузетно значајно остварење у домену „историографско-документаристичке прозе под насловом „Голи оток“, једнако као што је овај писац објавио и студију „Кратка историја сатирања“ и две књиге огледа, чланака и хибридних текстова „Црвено и плаво“ и „Време за повратак“.

Пошто је за тему своје дисертације изабрао прозу Драгослава Михаиловића, мр Милета

Аћимовић је и у осветљавању катактеристика српске књижевне сцене из друге половине шездесетих година прошлог века, пошто су то године у којима се Драгослав Михаиловић објавио као писац, своју пажњу усредсредио на поетичке карактеристике, указујући на то да су тада у српској књижевности постојале две групе писаца „чије су се стваралачке поетике у великој мери разликовале“. Ту разлику Аћимовић види као последицу кретања кроз различито „тематско и изражајно поље“, али и као последицу схватања односа књижевности и друштва. Док је једна од од тада утицајних прозних оријентација тежила асоцијативно-симболичком књижевном изразу, изразу у коме се актуелна друштвена стварност нити види нити иоле одређено наслућује, дотле она друга, следећи нешто од реалистичког наслеђа, настоји да прикаже свет обичних људи и сферу свакодневног живота, оправдано сматрајући да то, поред осталог, може у већој мери пробудити и читалачку пажњу и књижевности вратити увелико усахлу друштвену актуелност.

Опсијући терминолошке спорове око прозне оријентације у коју је сврстан и Драгослав Михаиловић, мр Милета Аћимовић је показао да је подлога на којој су ти спорови вођени, у ствари, идеолошко-политичка и да је основна намера једног броја критичара и писаца била везана за настојање да се оспори уметнички карактер тзв. прозе новог стила, да се, другим речима, та проза прикаже као један облик понављања реалистичких образаца приповедања. Јасно оцртавајући своју интерпретативну позицију и градећи ту позицију и накњижевно-теоријским сазнањима и на свом критичарском искуству, мр Милета Аћимовић је настојао да покаже у чему се састоје новине у приповедачком поступку групе писаца у коју је сврставан и Драгослав Михаиловић. Мада сам Михаиловић спада у писце који су се ретко укључивали у експлицитно поетичке расправе и у процес тумачења својих дела, неки његови интервјуи, а посебно онај са Видосавом Стевановићем, објављен у „Књижевној речи“, и његова преписка са Александром Тишмом, укључена у књигу „Мајсторско писмо“, показују да Михаиловић спада у писце особеног кова, писце који свој артизам остварују у једном необичном облику – кроз изражену бригу за језик и његову функцију у књижевности и кроз пажљиво склапање и најситнијих појединости у тексту приповетке и романа. И када је приступао анализи појединих прозних дела Драгослава Михаиловића, у распону од књиге приповедака „Фреде, лаку ноћ“ до романа „Треће пролеће“, мр Милета Аћимовић је, на јасно оцртаној теоријској подлози која се креће од ставова руских формалиста и њихових следбеника до аналитичких процедура које су у науку о књижевности увели савремени наратолози, настојао да покаже у чему се све огледа специфичност употребе језика у Михаиловићевим приповеткама и романима.

Указујући и на разлике у тематици Михаиловићевих приповедака и романа, посебно на чињеницу да је Михаиловић у својим делима приказивао збивања од тридесетих година прошлог века до догађаја са самог краја тог века, мр Милета Аћимовић је посебну пажњу посвећивао разноликости тематике у Михаиловићевим прозним остварењима, нарочиту пажњу посвећујући чињеници да је и у своје приповетке и у своје романе Михаиловић уводио тематику која је од значаја за разумевање важних историјских процеса и догађаја (сукоб са Информбироом, Голи оток и страдања на њему, приказана и у књизи приповедака „Лов на стенице“ и у роману „Злотвори“), једнако као што је волео да приказује ону врсту личног удеса у који се уписују и социјално-историјски садржаји и индивидуално-психолошке карактеристике (роман „Кад су цветале тикве“ као прича о младом човеку који постепено спознаје сву сложеност живота) или пак да осветљава унутарњи свет једног у зло потонулог човека (роман „Злотвори“) или да зађе у свет

успомена, настојања да се приповедним средствима „уђе“ у свет детињства и младости (роман„Гори Морава“). Које год од Михаиловићевих дела да је предмет аналитичке пажње мр Милете Аћимовића јасно се види оно најважније – способност да се аналитички раставља прозни текст и да се осветљавају његове уметничке особине.

Определивши се за могућност да Михаиловићева дела анализира тако што ће се најпре бавити његовим књигама приповедака а потом његовим романима, мр Милета Аћимовић је показао не само свест о значају хронолошког момента у обликовању једног врло сложеног и високо вредног књижевног опуса него и свест о значају морфолошких карактеристика књижевног текста, али и свест о значају осветљавања начина на који се конституише слика света у књижевном делу. Узимајући, примера ради, за предмет анализе књигу приповедака „Фреде, лаку ноћ“, мр Милета Аћимовић не само што указује на тематску разноликост приповедака већ он указује и на чињеницу да се у приповеткама из ове књиге слика света конституише на два начина. Један од та два начина је близак реалистичком моделу градње слике света у књижевном тексту („Лилика“) а други фантастичко-алегоријском (насловна приповетка „Фреде, лаку ноћ“). Сличне аналитичке захвате срећемо и у анализи Михаиловићевих романа. Примера ради, кад анализира роман „Злотвори“, мр Милета Аћимовић ће расцеп у унутарњем свету Јове Веселиновића подједнако осветљавати приказујући његове невоље са сналажењем у стварности, у свакодневном породичном животу, једнако као што ће душевни расцеп приказивати и кроз фантазмагоријске садржаје који захватају помрачену свест овог Михаиловићевог јунака. Захваљујући оваквом усмеравању аналитичке пажње, мр Милета Аћимовић је и дошао у прилику да Драгослава Михаиловића прикаже и као писца који може да до најситнијих појединости прикаже свет од свих одбачене девојчице са београдске периферије, једнако као може да осветли тамни понор у души човека огрезлог у зло, у идеолошко лудило.

И кад је већ реч о природи аналитичког поступка којим се служи мр Милета Аћимовић треба истаћи још једну важну карактеристику његовог приступа. Анализирајући, примера ради, сказ у роману „Петријин венац“ мр Милета Аћимовић ће подједнако подробно осветљавати и улогу сказа у карактеризацији насловне јунакиње али ће настојати и да покаже како нас сказ може одвести ка једном особеном моделу културе изван кога Михаиловићева јунакињаи не може да постоји. А то значи да се мр Милета Аћимовић труди да покаже оно на чему су читаве књижевно-научне школе засновале своја учења – књижевни текст увек морамо да посматрамо у оквиру који образује култура, свеједно да ли нас ка култури усмерава језик којим књижевни јунаци говоре или је реч о самом типу слике света која је употребљена за градњу најважнијих карактеролошких црта књижевних јунака (Петријино веровање у дејство магије, у могућност да се науди другом човеку). А Драгослав Михаиловић је и у кратком роману „Кад су цветале тикве“ језик својих јунака претворио у основно средство за градњу портрета јунака и за дочаравање амбијента у коме они живе. И ова димензија његове приповедачке уметности је доведена у везу са његовим настојањем да српској култури пробуди осетљивост за она подручја и оне типове говора који су остали на културно-језичкој маргини. А ту тематику је Драгослав Михаиловић претворио и у засебно подручје свог јавног ангажмана, сасвим оправдано сматрајући да велики писац мора да води рачуна о целини интереса културе којој припада, да он не може да пристане на било који облик наметнуте маргинализације људи из одређених крајева или социјалних група.

Пошто Драгослав Михаиловић спада у писце који су доста а понекад и јако добро

тумачени и кад су у питању његове приповетке и кад су у питању његови романи (ту, на првом месту, треба споменути текстове Љубише Јеремића, критичара који је највише и најбоље и у више наврата писао о прози овог писца и који је пресудно допринео утемељењу представе о уметничким одликама оног смера уметности приповедања у савременој српској књижевности коме је он сам наденуо име „проза новог стила“), мада о његовој прози код нас нису рађени радови академског карактера, један од задатака пред којима се мр Милета Аћимовић нашао је био везан и за одређивање према претходним критичким тумачењима Михаиловићевих дела, и то и онима која имају уже критички и онима која имају аналитички карактер. Не супротстављајући се отворено ни критичарима који су понешто у Михаиловићевој прози погрешно разумели и тумачили нити пак глорификујући оне са којима је, понекад, у врло високој мери сагласан, мр Милета Аћимовић је изабрао пут који је у пракси академског тумачења књижевности најбољи – најчешће се ослањао на своје аналитичке увиде, а на претходнике се позивао најчешће тамо где је то заиста било нужно. Он, примера ради, у више наврата цитира Љубишу Јеремића, превасходно желећи да на тај начин скрене пажњу на значај његових увида за афирмацију и Михаиловићевог опуса у целини и за афирмацију појединих књижевних поступака у његовој прози, једнако као што своју резерву према Палавестрином сврставању Михаиловићеве прозе у њему тако важну тзв. критичку књижевност не формулише одвећ експлицитно, нити грубо. Оно што је, после читања докторске дисертације мр Милете Аћимовића, сасвим сигурно је то да су продубљена критичка читања Михаиловићевих приповедака и романа потврдила ону слику која о овом писцу већ постоји. Само што је та слика сада у свим својим елементима утемељена на стварним карактеристикама Михаиловићевих приповедака и романа и што су све приповетке и романи сагледани из хоризонта једног тумача који се већ доста дуго бави Михаиловићевим делом

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Докторска дисертација „Проза Драгослава Михаиловића“ мр Милете Аћимовића је прво системски засновано тумачење уметничких карактеристика прозе овог великог српског писца, једнако као што је и прво настојање да се на прозу овог писца баци поглед који би у себи садржао и књижевно-историјску перспективу, будући да је реч о писцу који књиге објављује од друге половине шездесетих година прошлог века до данас. Пажљиво анализирајући књиге пеиповедака и романе Драгослава Михаиловића, мр Милета Аћимовић је овог писца посматрао као водећег представника оног смера у савременој српској прози који је заснован на настојању да се књижевност изнова посвети приказивању оних видова људског живота у којима или одблескује трагична стварност саме епохе (тема Голог отока у Михаиловићевим приповеткама и романима) или се приповедачев поглед зауставља на оним садржајима људске егзистенције у којима се судбински важни елементи обзнањују или у хоризонту свакодневице, или у хоризонту онога што у себи, као трагички потенцијал, садржи сама људска природа. Чврсто уверен да је Драгослав Михаиловић велики писац зато што је, изнад свега, добар и вешт приповедач, мр Милета Аћимовић је настојао да у својој дисертацији Михаиловићево приповедачко умеће осветљава из двоструко обликоване перспективе: књижевно-теоријске и из ње изведене књижевно-критичке. Захваљујући томе, мр Милета Аћимовић је дошао у прилику да, ослањајући се и на досадашња

тумачења Михаиловићеве прозе која су се могла уклопити у његову аналитичку оптику, осветли све важне поетичке одлике Михаиловићеве прозе, у распону од употребе сказа до настојања да се у књижевни текст уводе и она трагична људска искуства која су обликована на репрезентативној социјално-политичкој подлози. Користећи у анализи и Михаиловићеве поетичке ставове исказане у интервјуима и у јавним иступањима, мр Милета Аћимовић је указао на висок склад између пишчевих уверења и његове уметничке праксе.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Тумачећи прозу Драгослава Михаиловића, мр Милета Аћимовић је настојао да се, с једне стране, придржава књижевно-теоријских сазнања без којих данас није могуће релевантно тумачење основних одлика наративних текстова, једнако као што је, с друге стране, настојао да досадашња критичка тумачења Михаиловићеве прозе претвори у подстицај за продубљеније аналитичко осветљавање стварних карактеристика приповедака и романа овог писца. И мада је превасходно настојао да осветљава природу Михаиловићевог приповедачког умећа, мр Милета Аћимовић је, онолико колико је било потребно, залазио и у подручје историје књижевности, пресвега онда кад је требало показати да се у Михаиловићевој прози не обнавља реалистичка поетика већ се елементи те поетике укрштају са оним компонентама модерних образаца приповедања без којих је незамислива она синтеза елемената наше традиције приповедања и наше модерне прозе коју срећемо у приповеткама и романима. Мр Милета Аћимовић нам је, једном речи, омогућио да добијемо аналитички добро утемељену слику вредности и значаја прозе Драгослава Михаиловића у контексту српске књижевности друге половине прошлог века.

VIII БИБЛИОГРАФИЈА НАВЕДЕНА У ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

А. Изворна литература

Михаиловић, 1994: Михаиловић, Драгослав. „Белешка о писцу” у: *Гори Морава*. Београд: Српска књижевна задруга, 1994.

Михаиловић, 1984а: Михаиловић, Драгослав. *Фреде*, *лаку ноћ*. Дела Драгослава Михаиловића. Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета, 1984.

Михаиловић, 1984б: Михаиловић, Драгослав. *Ухвати звезду падалицу*. Београд: Београдско издавачко графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета, 1984.

Михаиловић, 2016: Михаиловић, Драгослав. *Ухвати звезду падалицу*. Сабрана Дела Драгослава Михаиловића, књига 5. Београд: Лагуна, 2016.

Михаиловић, 2007а: Михаиловић, Драгослав. „Увек осећате зебњу” у: *Мајсторско писмо*. разговор Роберта Ходела са Драгославом Михаиловићем. Београд: ауторско издање, 2007.

Михаиловић, 1993: Михаиловић, Драгослав. *Лов на стенице*. Београд – Приштина: Београдско издавачко-графички завод, Панорама, 1993.

Михаиловић, 2007б: Михаиловић. Драгослав. „Шта Русима значи Голи оток” у:*Мајсторско писмо*. Београд: ауторско издање, 2007.

Михаиловић, 1990: Михаиловић, Драгослав. *Голи оток*. Београд: НИП Политика, 1990.

Михаиловић, 1995: Михаиловић, Драгослав. *Голи оток*. Књига трећа. Београд: Српска књижевна задруга, Београдско издавачко-графички завод, 1995.
Михаиловић, 2015: Михаиловић, Драгослав. *Кратка историја сатирања*. Београд: Службени гласник, 2015.
Михаиловић, 2000: Михаиловић, Драгослав. *Јалова јесен*. Београд: Народна књига/Алфа, 2000.
Михаиловић, 1999: Михаиловић, Драгослав. *Голи оток*. Београд: НИП Политика, 1999.
Михаиловић, 2010: Михаиловић, Драгослав. *Преживљавање*. Београд: Завод за уџбенике, 2010.
Михаиловић, 1984в: Михаиловић, Драгослав. *Кад су цветале тикве*. Дела Драгослава Михаиловића. Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета, 1984.
Михаиловић, 1984г: Михаиловић, Драгослав. *Петријин венац*. Дела Драгослава Михаиловића, Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета, 1984.
Михаиловић, 1984д: Михаиловић, Драгослав.*Чизмаши*. Дела Драгослава Михаиловића. Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета, 1984.
Михаиловић, 1994а: Михаиловић, Драгослав. *Гори Морава*. Београд: Српска књижевна задруга, 1994.
Михаиловић, 1997: Михаиловић, Драгослав. *Злотвори*. Београд: Народна књига/Алфа, 1997.
Михаиловић, 2002: Михаиловић, Драгослав. *Треће пролеће*, Београд: ауторско издање 2002.
Михаиловић, 2001:Михаиловић, Драгослав. „Свет без нијанси" и „Мирослављево јеванђеље" у:*Црвено и плаво*. Београд: НИН, 2001.
Михаиловић, 2007: Михаиловић, Драгослав.*Мајсторско писмо*. Београд: ауторско издање, 2007.
Михаиловић, 1997а: Михаиловић, Драгослав.„Гађење над политиком". разговарао Мило Глигоријевић. Београд: НИН, бр. 2414. 4. април, 1997. стр. 38.
Михаиловић, 1998: Михаиловић, Драгослав. „Ја сам срећан човек". разговарала Милка Лучић. Београд: Политика, бр. 30249. 10. јануар, 1998. стр.19.
Михаиловић, 1967: Михаиловић, Драгослав. „Моја литерарна филозофија води најдиректније порекло из мога народа". разговарао С. Милошевић. Београд: Политика, бр. 19415. 22. октобар, 1967. стр. 20.
Михаиловић, 1990а: Михаиловић, Драгослав. „Чувала ме је књижевност". разговарао Велимир Ћургуз. Београд: Политика, бр. 27659. 6. октобар, 1990. стр. 15.
Михаиловић, 1973: Михаиловић, Драгослав. „Стил је нешто друго". разговарао Видосав Стевановић. Београд: Књижевна реч, год. II, 1973. стр. 12.
Михаиловић, 1984ђ: Михаиловић, Драгослав. „Био сам надвладан". разговарао Боро Кривокапић, Београд: НИН, бр. 1725. 22. јануар, 1984. стр. 28.
Михаиловић, 1994б: Михаиловић, Драгослав. „Пораз живота". разговарао Зоран Радисављевић. Београд: Политика, бр. 28831. 22. јануар, 1994. стр. 17.

Б. Општа литература

Абот, 2009: Абот, Х. Портер. *Увод у теорију прозе*. Превела Милена Владић. Београд: Службени гласник, 2009.
Аристотел, 1988: Аристотел.*О песничкој уметности*. Превео Милош Н. Ђурић.Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1988.
Ауербах, 1968: Ауербах, Ерих. *Мимезис*. Превео Милан Табаковић. Београд: Нолит, 1968.
Бал, 2000: Бал, Мике. *Наратологија*. Превела Растислава Мирковић. Београд: Народна књига – Алфа, 2000.
Барон-Коен, 2012: Барон-Коен, Сајмон.*Психологија зла*. Превела Соња Бањац. Београд: Клио, 2012.
Барт, 1990: Барт, Ролан. „Ефекат стварног". Превела Јелена Новаковић. Београд: Трећи програм, бр. 85, 1990.
Батај, 1977: Батај, Жорж. *Књижевност и зло*. Превео Иван Чоловић. Београд: Београдско издавачко-графички завод, 1977.
Бахтин, 1991: Бахтин, Михаил.*Аутор и јунак у естетској активности*. Превео Александар Бадњаревић. Нови Сад: Братсво-Јединство, 1991.
Бахтин, 2013: Бахтин, Михаил. *Естетика језичког стваралаштва*. Превела Мирјана Грбић. Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци, 2013.
Бахтин, 1989: Бахтин, Михаил. *О роману*. Превео Александар Бадњаревић. Београд: Нолит, 1989.
Бахтин, 1967: Бахтин, Михаил. *Проблеми поетике Достојевског*. Превела Милица Николић. Београд: Нолит, 1967.
Бахтин, 1978: Бахтин, Михаил. *Стваралаштво Франсоа Раблеа и народна култура Средњега века и Ренесансе*. Превели Иван Шоп и Тихомир Вучковић. Београд: Нолит, 1978.

Бењамин, 2016: Бењамин, Валтер: „Приповедач” у:*Искуство и сиромаштво*. Превео Јовица Аћин. Београд: Службени гласник, 2016.

Бечановић Николић, 1998: БечановићНиколић, Зорица. *Херменеутика и поетика, Теорија приповедања Пола Рикера*. Београд: Геопоетика, 1998.

Бергсон, 1992: Бергсон, Хенри. *Смијех*. Превела Босиљка Брлечић. Загреб: Знање, 1987.

Берђајев, 2001: Берђајев, Николај.*Алексеј Хомјаков, Фјодор Достојевски, Константин Леонтјев*. Превели Мирко Ђорђевић и Људмила Јоксимовић. Изабрана Дела Н. Берђајева. Београд: Бримо, 2001.

Берђајев, 1992: Берђајев, Николај. *Царство духа и царстви ћесара*. Превео Никола Кајтез. Нови Сад: Светови, 1992.

Берђајев, 2002: Берђајев, Николај.*Егзистенцијална дијалектика божанског и људског*. Превео Мирослав Ивановић. Београд: Бримо, 2002.

Библија (Прва књига Мојсијева), 1992: „Прва књига Мојсијева” у: *Свето Писмо Старога и Новога Завјета*. Превели Ђура Даничић и Вук Караџић. Београд: Британско и иностранo библијско друштво, 1992. гл. 6, 5.

Библија (Књига Проповједникова), 1992:„Књига Проповједникова” у: *Свето Писмо Старога и Новога Завјета*. Превели Ђура Даничић и Вук Караџић. Београд: Британско и иностранo библијско друштво, 1992. гл. 9, 3.

Библија (Јеванђеље по Матеју), 1992: „Јеванђеље по Матеју”, 16 и 18 у: *Свето Писмо Старога и Новога Завјета*. Превели Ђура Даничић и Вук Караџић. Београд: Британско и иностранo библијско друштво, 1992.

Бидерман, 2004: Бидерман, Ханс. *Речник симбола*. Превели Михаило Живановић, Хана Ћопић и Мерал Тарар-Тутуш. Београд: Плато, 2004.

Бити, 2005: Бити, Владимир. *Интерес приповједног текста*. Загреб: Свеучилишна наклада Либер, 1987.

Бодријар, 1994: Бодријар, Жан. *Прозирост зла*. Превео Миодраг Радовић. Нови Сад: Светови, 1994.

Бојм, 2005: Бојм, Светлана. *Будућност носталгије*. Превели Зиа Глухбеговић и Срђан Симоновић. Београд: Геопоетика, 2005.

Брајовић, 2009: Брајовић, Тихомир. *Кратка историја преобиља*. Зрењанин: Агора, 2009.

Бродски, 2008: Бродски, Јосиф. *Соба и по*. Превела Неда Николић Бобић. Београд: Russika, 2008.

Бут, 1976: Бут, Вејн. *Реторика прозе*. Превео Бранко Вучићевић. Београд: Нолит, 1976.

Вајт, 2011: Вајт, Хејден. *Метаисторија*. Превео Ратко Радуновић. Подгорица: CID, 2011.

Вилхар, 1986: Вилхар, Албин. *Латински цитати*. Превео Албин Вилхар. Нови Сад: Матица српска,1986.

Виноградов, 2009: Виноградов, Виктор. „Проблем сказа у стилистици” у: *Поља*.Превела Милена Панаотовић. Нови Сад: год. MMIX, бр. 458, 2009.

Витгенштајн, 1980: Витгенштајн, Лудвиг. *Философска истраживања*. Превела Ксенија Марицки Гађански. Београд: Просвета, 1980.

Волас, 2016: Волас, Мартин. *Новије теорије приповедања*. Превела Милена Владић. Београд: Службени гласник, 2016.

Делић, 1996: Делић, Јован. „Бахтинова теорија дијалога и питања поетике сказа” у: *Књижевна историја*. Београд: год. XXVIII, бр. 100, 1996.

Дикро/Тодоров, 1987: Дикро Освалд и Цветан Тодоров. *Енциклопедијски речник науке о језику* 1. Превели Сања Грахек и Михајло Поповић. Београд: Просвета, 1987.

Дикро/Тодоров, 1987а: Дикро, Освалд и Цветан Тодоров. *Енциклопедијски речник науке о језику* 2. Превели Сања Грахек и Михајло Поповић. Београд: Просвета, 1987.

Долежел, 1997: Долежел, Лубомир. „Мимезис и могући светови” у: *Реч*. Превела Брана Миладинов. Београд: год. IV, бр. 30, 1997.

Долежел, 2008: Долежел, Лубомир. *Хетерокосмика*. Превела Снежана Калинић. Београд: Службени гласник, 2008.

Достојевски, 1982: Достојевски, Фјодор М.*Бележнице*. Превео Мирко Ђорђевић. Љубљана – Београд: Партизанска књига, 1982.

Достојевски, 1988: Достојевски, Фјодор. М. *Браћа Карамазови*. Превео Милосав Бабовић. Изабрана дела Фјодора Михаиловича Достојевског. Београд: Рад, 1988.

Дон, 1981: Дон, Џон. *Предавање о сенци*. Превео Душан Пувачић. Бањалука: Глас, 1981.

Душанић, 2012: Душанић, Дуња. „Шта је аутофикција?” у: *Књижевна историја*. Београд: год. XLIV, бр. 148, 2012.

Душанић, 2017: Душанић, Дуња. *Фикција као сведочанство*. Београд: Досије студио, 2017.

Едел, 1962: Едел, Леон. *Психолошки роман*. Превела Емилија Кузмановић. Београд: Култура, 1962.

Ејхенбаум, 2012: Ејхенбаум, Борис. „Како је направљен Гогољев *Шињел*" у: *Београдски књижевни часопис*. Превела Тања Поповић. Београд: бр. 27, 2012.

Ејхенбаум, 1972: Ејхенбаум, Борис. „Илузија приповедања" у: *Књижевност*. Превео Андреј Тарасјев. Београд: Нолит, 1972.

Епископ Платон, 2016: Епископ Платон. *Наука и религија*. Бања Лука: Народна и универзитетска библиотека Републике Српске, 2016.

Жерар, 1985: Жерар, Женет. *Фигуре*. Превела Мирјана Миочиновић. Београд: Вук Караџић, 1985.

Жмегач, 1987: Жмегач Виктор. *Повијесна поетика романа*. Загреб: Графички завод Хрватске, 1987.

Зафрански, 2005: Зафрански, Ридигер. *Зло или драма слободе*. Превео Саша Радојчић. Београд: Службени лист Србије и Црне Горе, 2005.

Зафрански, 2017: Зафрански, Ридигер. *Време*. Превела Тијана Тропин. Београд: Геопоетика, 2017.

Ингарден, 1971: Ингарден, Роман. *О сазнавању књижевноуметничког дела*. Превео Бранимир Живојиновић. Београд: Српска књижевна задруга, 1971.

Иванић, 1995: Иванић, Душан. *Облик и вријеме*. Београд: Просвета, 1995.

Иванић, 1966: Иванић, Душан. *Српски реализам*. Нови Сад: Матица српска, 1966.

Иванић, 2000: Иванић, Душан. „Ка проучавању коментара" у: *Коментар и приповедање.* Зборник. Београд: Центар за научни рад Филолошки факултет, 2000.

Исаковић, 1966: Исаковић, Антоније. *Трен* 2. Дела Антонија Исаковића. Београд: Просвета,1982.

Јанкелевич, 1989: Јанкелевич, Владимир.*Иронија*. Превео Бранко Јелић. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1989.

Јовановић, 2012: Јовановић, Бојан. „Поетика онирички имагинације" у:*Антологија снова*. Београд: Службени гласник, 2012.

Јовановић, 2016: Јовановић, Бојан. „Апокалипса као метафора" и „Увод" у:*Антропологија зла*. Београд: HERAedu, 2016.

Кајзер, 2004: Кајзер, Волфганг. *Гротескно у сликарству и песништву*. Превео Томислав Бекић. Нови Сад: Светови, 2004.

Кајзер, 1973: Кајзер, Волфганг. *Језичко уметничко дело*. Превео Зоран Константиновић. Београд: Српска књижевна задруга, 1973.

Кант, 2016: Кант, Имануел. *Заснивање метафизике морала*. Превео Никола М. Поповић, Београд: Дерета, 2016.

Катрога, 2011: Катрога, Фернандо. *Историја, време и памћење*. Превела Соња Асановић Тодоровић. Београд: Клио, 2011.

Кашанин, 2004: Кашанин, Милан. „Негативни типови" у:*Сусрети и писма, Пронађене ствари, Мисли*. Београд: Завод за уџбенике, 2004.

Кембел, 2004: Кембел, Џозеф. *Моћ мита*. Превела, Мирјана Совровић. Београд: As-Sovex 2004.

Кермод, 2012: Кермод, Френк. „Задовољство, промена и канон". Превела Виолета Стојменовић. Бор: Бележница, Народна библиотека Бор, год. XIV, бр. 24–25, 2012.

Колингвуд, 2003: Колингвуд, Робин Џ. *Идеја историје*. Превели Ристо Тубић и Александар Годрић. Београд: Службени лист СЦГ, 2003.

Лихачов, 1972: Дихачов, Димитриј С. *Поетика старе руске књижевности*. Превео Димитрије Богдановић. Београд: Српска књижевна задруга, 1972.

Ломпар, 2004: Ломпар, Мило. *Аполонови путокази*. Београд: Службени лист СЦГ, 2004.

Ломпар, 2014: Ломпар, Мило. „Нестанак Србије није само академска замисао" у: *Повратак српском становишту*. Београд: Catena mundi, 2014.

Лотман, 1976: Лотман, Јуриј М. *Структура уметничког текста*. Превео Новица Петковић. Београд: Нолит, 1976.

Лотман, 1974: Лотман, Јуриј М. „Огледи из типологије културе" у:*Трећи програм*. Београд: Пролеће, 1974.

Лукач, 1958: Лукач, Ђерђ. *Историски роман*. Превела Фрида Филиповић. Београд: Култура, 1958.

Маркјевич, 1974: Маркјевич, Хенрих. *Наука о књижевности*. Превео Стојан Суботин. Београд: Нолит, 1974.

Мартин, 2016: Мартин, Волас. *Новије теорије приповедања*. Превела Милена Владић. Београд: Службени гласник, 2016.

Марчетић, 2003: Марчетић, Адријана. *Фигуре приповедања*. Београд: Народна књига-Алфа, 2003.

Марчетић, 2009: Марчетић, Адријана. *Историја и прича*. Београд: Завод за уџбенике, 2009.

Меј, 2006: Меј, Чарлс Е. „Стварност у модерној приповеци" у: Београдски књижевни часопис. Превео Предраг Мирчетић. Београд: бр. 4, 2006.

Мелетински, 1997: Мелетински, Јелеазар. *Историјска поетика новеле*. Превела Радмила Мечанин. Нови Сад: Матица српска, 1997.

Микић, 2013: Микић, Радивоје. „Увод у романе Радована Белог Марковића" и „Приче о меланхоличним несрећницима" у: *Прича и мит о свету*. Београд: Албатрос плус, 2013.

Микић, 2005: Микић, Радивоје. *Прича и значење*. Београд: Албатрос, 2005.

Микић, 1978: Микић, Радивоје. „Покушај заснивања појма *прича* (Запажања о структури нарације)" у: *Књижевна критика*. Београд: год. IX, бр. 1, 1978.

Милграм, 1990: Милграм, Стенли.*Послушност ауторитету*. Превела Ивана Спасић. Београд: Нолит, 1990.

Милошевић, 1990: Милошевић, Никола. „Запис о држави божјој или како је Велки инквизитор исплазио језик Ф. М. Достојевском" у: *Марксизам и језуитизам.* Београд: Белетра, 1990.

Милошевић, 1990а: Милошевић, Никола. *Негативни јунак*. Београд: Белетра, 1990.

Милошевић, 2009: Милошевић, Никола. „*Забелешке из подземља* и *Браћа Карамазови* у светлости религијско-филозофских тумачења" у:*Буктиње*. Нови Сад: Орфеус, 2009.

Милошевић, 1998: Милошевић, Никола. „Стаљинова држава божја" у:*Има ли историја смисла*. Приштина: Григорије Божовић,1998.

Несторовић, 2000: Несторовић, Зорица. „Структура коментара у раном српском роману" у: *Коментар и приповедање.* Зборник. Београд: Центар за научни рад, Филолошки факултет, 2000.

Ниче, 1991: Ниче, Фридрих. *Воља за моћ*. Фототипско издање без имена преводиоца, Београд: Дерета, 1991.

Павел, 1997: Павел, Томас. „Фикционални светови и економија имагинарног" у:*Реч*. Превео Иван Радосављевић. Београд: год. IV, бр. 30, 1997.

Павловић, 2003: Павловић, Живојин. *Биланс совјетског термидора*. Приредио Слободан Гавриловић. Београд:Народна књига/Алфа, Београд, 2003.

Палавестра, 1983: Палавестра, Предраг. *Критичка књижевност*. Београд: Вук Караџић, 1983.

Палавестра, 1991: Палавестра, Предраг.*Књижевност – критика идеологије*. Београд: Српска књижевна задруга, 1991.

Пантић, 2015: Пантић, Михајло. *Основи српског приповедања*. Београд: Завод за уџбенике, Београд, 2015.

Петковић, 1990: Петковић, Новица. „О типовима приповедања" у: *Огледи из српске поетике*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1990.

Петковић, 1988: Петковић, Новица. *Два српска романа*. Београд: Народна књига, 1988.

Петковић, 1975: Петковић, Новица. *Језик у књижевном делу*. Београд: Нолит, 1975.

Петковић, 1988: Петковић, Новица. „Проучавање иманентне поетике: Предмет и сврха" у: *Поетика српске књижевности*. Београд: Институт за књижевност и уметност – Научна књига, 1988.

Пејчић, 2012: Пејчић, Јован. *Поетика књижњвног разговора*. Београд: Службени гласник, 2012.

Пекић, 2011: Пекић, Борислав. *Коресподенција као живот I*. Београд: Службени гласник, 2011.

Перишић, 2012: Перишић, Жанета Ђукић. *Писац и прича*. Нови Сад: Академска књига 2012.

Перишић, 2007: Перишић, Игор. *Гола прича*, Београд: Плато – Институт за књижевност и уметност, 2007.

Поповић, 2007: Поповић, Тања. *Речник књижевних термина.* Београд: Logos Art, 2007.

Поповић, 2011: Поповић, Тања. „Сказ: Гогољ и српски приповедачи" у: *Стратегије приповедања*. Београд: Службени гласник, 2011.

Поповић, 2004: Поповић, Александар И. *Разговори Александра И. Поповића*. Приредио Срђан Станишић. Београд: Конрас, 2004.

Принс, 2011: Принс, Џерард. *Наратолошки речник*. Превела Брана Миладинов. Београд: Службени гласник, 2011.

Радић, 2011: Радић, Жаклина Дувњак. *Аутобиографија, фикција и ја*. Београд: Службени гласник, 2011.

Радоњић, 2003: Радоњић, Горан. *Вијенац приповједака*. Београд: Просвета, 2003.

Речник, 1986: *Речник књижевних термина*. Београд: Нолит, 1986.

Рибникар, 1997: Рибникар, Владислава. „Могућности светова у теорији фикције" у: *Реч* год. IV, број. 30, 1997.

Рикер, 2004: Рикер, Пол. *Сопство као други*. Превео Спасоје Ћузулан. Никшић: Јасен, 2004.

Рикер, 1993: Рикер, Пол. *Време и прича*. Превеле Славица Милетић и Ана Моралић. Сремски Карловци–Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1993.

Римон-Кенан, 2007: Римон-Кенан, Шломит. *Наративна проза*. Превео Александар Стевић. Београд: Народна књига-Алфа, Београд, 2007.

Розанов, 1982: Розанов, Василиј В. „Легенда о Великом Инкизитору" у:*Руска религијска филозофија и Ф. М. Достојевски.* Превео Мирко Ђорђевић. Љубљана – Београд: Партизанска књига, 1982.

Русе, 1995: Русе, Жан. *Нарцис романописац*. Превела Јелена Новаковић. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1995.

Русе, 1993: Русе, Жан. *Облик и значење*. Превео Иван Димић. Сремски Карловци –Нови Сад Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1993.

Савременик, 1971: „Српска књижевност данас" у:*Савременик*. Београд: Год. XVII, бр. 4, 1971.

Савременик, 1971а: *Савременик*. Београд: год. XVII, бр. 10, 1971.

Свенсон, 2006: Свенсон, Лаш Фр. Х. *Филозофија зла*. Превела Наташа Ристивојевић Рајковић. Београд: Геопоетика, 2006.

Свети Августин, 2012: Свети Августин. *Исповијести*. Превео Андрија Живковић. Сплит: Вербум, 2012.

Сиоран, 1991: Сиоран, Емил. *Зли демијург*. Превела Мира Вуковић. Нови Сад: Матица српска, 1991.

Солар, 1989: Солар, Миливој. „Идеја у књижевности" и „Приповједач" у: *Теорија прозе*. Загреб: Свеучилишна наклада Либер, 1989.

Солжењицин, 1988: Солжењицин, Александар. *Архипелаг Гулаг* 1. Превео Видак Рајковић. Београд: Рад, 1988.

Старобински, 1990: Старобински, Жан. *Критички однос*. Превео Иван Димић. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1990.

Стојановић, 1984: Стојановић, Драган. *Иронија и значење*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1984.

Тартаља, 1979: Тартаља, Иво. *Приповедачева естетика*. Београд: Нолит, 1979.

Тодоров, 1986: Тодоров. Цветан. *Поетика*. Превео Бранко Јелић. Београд: Филип Вишњић, 1986.

Тојнби, 2002: Тојнби, Арнолд. *Проучавање историје*. Превео Ђурица Крстић. Београд – Подгорица: Службени лист СРЈ-ЦИД Подгорица, 2002.

Томашевски, 1972: Томашевски, Борис В. *Теорија књижевности*. Превела Нана Богдановић. Београд: Српска књижевна задруга, 1972.

Тукидид, 1999: Тукидид. *Пелопонески рат*. Превела Душанка Обрадовић. Београд: Просвета, 1999.

Успенски, 1979: Успенски, Борис А. *Поетика композиције Семиотика иконе*. Превео Новица Петковић. Београд: Нолит, 1979.

Флакер, 1986: Флакер, Александар. *Стилске формације*. Загреб: Свеучилишна наклада Либер, Загреб, 1986.

Флакер, 1986а: Флакер, Александар. „Умјетничка проза" у: *Увод у књижевност*. Зденко Шкреб и Анте Стамаћ. Загреб: Глобус, 1986.

Флакер, 2011: Флакер, Александар. *Период, стил, жанр*. Изабрао и приредио Гојко Тешић. Београд: Службени гласник, 2011.

Форстер, 2002: Форестер, Едвард Морган. *Аспекти романа*. Превео Никола Коњевић. Редиговао и приредио Светозар Коњевић. Нови Сад: Орфеус, 2002.

Фрај, 2007: Фрај, Нортроп. *Анатомија критике*. Превела Горана Раичевић. Нови Сад: Орфеус, 2007.

Франц, 2012: Франц, Марија Лујза фон. *Сенка и зло у бајкама*. Превела Златка Влајковић. Београд: Федон, 2012.

Фридман, 1968: Фридман, Ралф. „Природа и облици лирског романа" у: *Савременик*. Превела Зора Миндеровић. Београд: год. XIV, књ. XXVIII, св. 12, 1968.

Фридман, 1987: Фридман, Ралф. „Лирски роман" у:*Књижевна реч*. Превео Бојан Јовић. Београд: бр. 295, 1987.

Фројд, 1988: Фројд, Сигмунд. *Нелагодност у култури*. Превео Ђорђе Богићевић. Београд: Рад, 1988.

Фром, 1989: Фром, Ерих. *Анатомија људске деструктивности.* Друга књига. Дјела. Превели Гвозден Флего и Весна Марчец-Бели. Загреб: Напријед, 1989.

Фуко, 1997: Фуко, Мишел. *Надзирати и кажњавати*. Превела Ана А. Јовановић. Сремски Каловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1997.

Хајдегер, 2000: Хајдегер, Мартин.*Шумски путеви*. Превео Божидар Зец. Београд: Плато, 2000.

Хамер, 2009: Хамер, Еспен. *Унутарњи мрак*. Превео Радош Косовић. Београд: Геопоетика, 2009.

Хегел, 2006: Хегел, Георг Вилхелм Фридрих.*Филозофија историје*. Превео Божидар Зец. Београд: Федон, 2006.

Цвијић, 1988: Цвијић, Јован. „Динарска племена" у: *О балканским псхичким типовима*. Јован Цвијић и Иво Андрић. Приредио Петар Џаџић. Београд: Просвета, 1988.

Џаџић, 1996: Џаџић, Петар. *О Проклетој авлији*. Сабрана дела Петра Џаџића. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1996.

Шаламов, 1987: Шаламов, Варлам. *Приче са Колиме II*. Превели Ивана Вулетић и Дејан Михаиловић. Београд: Београдско издавачко-графички завод, 1987.

Шевалије/Жербран: 1989: Ж. Шевалије и А. Жербран. *Рјечник симбола*. Превели: Ана Буљан, Данијел Буђан, Филип Вучак, Михаела Векарић и Нада Грујић. Загреб: Накладни завод Матице хрватске, 1989.
Шефер, 2001: Шефер, Жан-Мари. *Зашто фикција*? Превели Владимир Капор и Бранко Ракић. Нови Сад: Светови, 2001.
Шијаковић, 2012: Шијаковић, Богољуб. *Историја: Насиље: Теорија*. Београд: Архипелаг, 2012.
Шкловски, 1969: Шкловски, Виктор. *Ускрснуће ријечи*. Превео Јурај Беденицки. Загреб: Стварност, 1969.
Шмид, 1999: Шмид, Волф. *Поетско читање Пушкинове прозе*. Превео Томислав Бекић. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1999.
Шопенхауер, 1986: Шопенхауер, Артур. *Свет као воља и представа*. Превео Сретен Марић. Нови Сад: Матица српска, 1986.
Штајгер, 1978: Штајгер, Емил. *Умеће тумачења*. Превела Дринка Гојковић. Београд: Просвета, 1978.
Штанцл, 1987: Штанцл, Франц. *Типичне форме романа*. Превела Дринка Гојковић. Нови Сад: Књижевна заједница Новог Сада, 1987.

В. Литература о Драгославу Михаиловићу

Алексић, 2011: Алексић, Милан. „Шта радити са својим животом?" у: *Књижевни лист*. Београд: год. IX, бр. 99.
Бандић, 1973: Бандић, И. Милош. „Кратка уводна историја: Напомене о роману" и „Реторика и проза: језик као постојбина света" у: *Савремена проза*. Зборник. Београд: Нолит, Београд, 1973.
Војновић, 2013: Војновић, Жарко. „Сказ у „Петријином венцу" Драгослава Михаиловића" у: *Траг*. Велика Плана: год. XX, бр. 3-4, 2013.
Вуковић, 1969: Вуковић, Ђорђије. „Забелешке о једној савременој новели" у: *Видици*. Београд: год. XVII, бр. 128, 1969.
Вуковић, 1979: Вуковић, Ђорђије. „Књижевни језик и савремени роман" у: *Трећи програм*. Београд: бр. 41, 1979.
Вуковић, 2009: Вуковић, Ђорђије.*Историјски роман*. Сремски Карловци-Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2009.
Владушић, 2012: Владушић, Слободан. „*Злотвори* као романсирана историја" у: *Књижевно дјело Драгослава Михаиловића*. Ћоровићеви сусрети. Зборник. Билећа–Гацко:СПКД Просвјета, 2012.
Гвозден, 2011: Гвозден, Владимир. „Сан о обичном животу" у: Драгослав Михаиловић, *Преживљавање*. Друго издање. Београд-Врбас: Завод за уџбенике, Витал, Инвеј, 2011.
Дело, 1972: *Дело*. Часопис. Београд: год. XVIII, бр. 6, 1972.
Делић, 2009: Делић, Лидија. „Петрија – на двострукој периферији" у: *О делу Драгослава Михаиловића*. Зборник. Врање: Учитељски факултет у Врању, 2009.
Делић, 2012: Делић, Јован. „Драгослав Михаиловић – писац превратник" у Зборник. Ћоровићеви сусрети. Билећа-Гацко: СКПД Просвјета, 2012.
Делић, 1983: Делић, Јован.„Новела као лирска песма" у: *Политика*, Београд: бр. 25132 24. септембар, 1983. стр. 11.
Делић, 2016: Делић, Јован. „Смијех по смртопису"у: *Савремена српска проза.* Зборник. Трстеник: Матична библиотека Јефимија, 2016.
Деретић, 1983: Деретић, Јован. *Историја српске књижевности*. Београд: Нолит, 1983.
Деретић, 1997: Деретић, Јован. *Поетика српске књижевности*. Београд: Филип Вишњић, 1997.
Илић, 2009: Илић, Бранко. „Поетички преображаји у приповедању Драгослава Михаиловића" у: *Савремена проучавања језика и књижевности*. Зборник. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2009.
Илић, 2014: Илић Бранко. „Систем наративних поступака у прози Драгослава Михиловића" у: *Књижевна историја*. Београд: год. 46, бр. 152, 2014.
Јанковић, 1995: Јанковић, Владета. „О животном и уметничком" у: *Повеља*. Краљево: год. XXV, бр. 3, 1995.
Јанковић, 1985: Јанковић, Владета. *Петријин венац Драгослава Михаиловића*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1985.
Јанковић, 1984: Јанковић, Владета. „Допринос Драгослава Михаиловића" у:*Поговор, Петријин венац*. Београд: Нолит, 1981.
Јеремић, 1978: Јеремић, Љубиша.*Проза новог стила*. Београд: Просвета, 1978.
Јеремић, 2007: Јеремић. Љубиша. „Казивања Драгослава Михаиловића о патњи и милости", „Не зна човек млого о човеку", „Ауторски глас у *Трећем пролећу*" и „Књижевност, политика, зло" у:*О српским писцима*. Београд: Српска књижевна задруга, 2007.

Јеремић, 2017: Јеремић, Љубиша. „Запис о Драгославу Михаиловићу” у: *Савремена српска проза*. Зборник. Трстеник: Народна библиотека Јефимија, 2017.

Јеремић, 1974: Јеремић, Љубиша. „Савремена српска књижевност” у: *Овдје*. Титоград: год. VI, бр. 56, јануар, 1974.

Јеремић, 1972: Јеремић, Љубиша. *Нова српска приповека*. Антологија. Београд: Књижевна омладина Србије, 1972.

Јеремић, 1967: Јеремић, Драган М. „Први, снажни кораци” у: НИН. Београд: бр. 848, 9. IV, 1967.

Јерков, 1991: Јерков, Александар. *Од модернизма до постмодерне*. Приштина-Горњи Милановац: Јединство-Дечје новине, 1991.

Јеротић, 1997: Јеротић Владета. „Петријин ореол” у: *Дарови наших рођака*. Књига прва. Београд: Просвета, 1997.

Јеротић, 2009: Јеротић, Владета. „Морал и/или религија” у:*Есеји*. Нови Сад: Матица српска, 2009.

Јовановић, 2017: Јовановић, Јелена Љ. „Стандардно приповедање у првом лицу у фикционалној прози Драгослава Михаиловића” у: *Савремена проза*. Зборник. Трстеник: Народна библиотека Јефимија, 2017.

Јовановић, 1990: Јовановић, Драгољуб.*Музеј живих људи* I. Београд: Рад, 1990.

Јовановић, 2009: Јовановић Јелена. „Подразумевани писац у сказу Драгослава Михаиловића” у: *Psihologia Mediana*. Ниш: Филозофски факултет, 2009.

Киш, 1986: Киш, Данило. „*Петријин венац* Драгослава Михаиловића” у: *Књижевна реч*. Београд: год. VI, бр. 64, 1986.

Костић, 2002: Костић, Петар. *Психолошка анатомија Голог отока*. Београд: Независна издања Слободана Машића, 2002.

Кузмић, 1988: Кузмић, Александра. „Функција сказа у романима Драгослава Михаиловића” у: *Геста*. Вараждин: бр. 29–30–31, 1988.

Лалић, 1971: Лалић, Иван В. „Немогућност једног повратка на Душановац” у: *Критика и дело*. Београд: Нолит, 1971.

Лукић, 1992: Лукић, Јасмина. „Приповедачки поступак Драгослава Михаиловића” у: *Предговор*. Драгослав Михаиловић, *Кад су цветале тикве*. Београд: Просвета, 1992.

Микић, 2017: Микић, Радивоје. „Облик и значење у роману „Кад су цветале тикве” Драгослава Михаиловића” у: *Савремена српска проза.* Зборник. Трстеник: Народна библиотека Јефимија. 2017.

Микић, 2010: Микић, Радивоје. „Драгослав Михаиловић, уз јубилеј једног мајстора приповедања” у: *Драгослав Михаиловић Пут по непроходи*. Зборник. Београд: Библиотека града Београда, 2010.

Микић, 1998: Микић, Радивоје. „Чија то прича овуда тумара?” у: *Опис приче*. Ниш: Просвета,1998.

Микић, 1997: Микић, Радивоје. „Злочин и казна” у:*Политика*. Београд: год. 94, бр. 30223. 13. децембар, 1997.

Микић, 1988: Микић, Радивоје. „Прича и предање” у:*Књижевне новине*. Београд: год. 50, бр. 968-969-970, 1988.

Михаиловић, 1988: Михаиловић, Борислав. „Драгослав Михаиловић, Кад сам први пут читао књигу *Фреде, лаку ноћ*” у: *Портрети*. Београд: Нолит, 1988.

Недић, 2017: Недић, Марко. „Другачији Драгослав” и „Триптих о Драгославу Михаиловићу” у:*Повратак причи*. Нови Сад: Академска књига, 2017.

Новаковић, 2004: Новаковић, Александар. *Кад је Тито разбијао „тикве”*. Београд: Народна књига-Алфа, 2004.

Павлетић, 1971: Павлетић, Влатко. „Вук и јање, или о прозама Драгослава Михаиловића” у: *Дјело у збиљи*. Загреб: Напријед, 1971.

Палавестра, 1972: Палавестра, Предраг. *Послератна српска књижевност* 1945-1970. Београд: Просвета, 1972.

Пантић, 1999: Пантић, Михајло. „Драгослав Михаиловић: О истом, из другог угла” у: *Александријски синдром* 3. Нови Сад: Матица српска,1999.

Пантић, 2003: Пантић, Михајло. „Драгослав Михаиловић: Удес против којег се ништа не може” у: *Александријски синдром 4*. Београд: Просвета, 2003.

Певуља, 2012: Певуља, Душко. „Проблем посредовања у *Злотворима* Драгослава Михаиловића у: *Књижевно дјело Драгослава Михаиловића*. Зборник. Ћоровићеви сусрети, Билећа – Гацко: СПКД Просвјета, 2012.

Первић, 1978: Первић, Мухарем: „Прича Петрије Ђорђевић” у:*Приповедање и мишљење*. Београд: Српска књижевна задруга, 1978.

Пијановић, 2012: Пијановић, Петар. „Поетички видови приповетке *Лепо писање*” у: *Модерна традиција*. Београд: Службени гласник, 2012.
Радосављевић, 2010: Радосављевић, Иван. „Шта са животом” у: *Београдски књижевни часопис*. Београд: год. VI, бр. 19, 2010.
Радуловић, 1985: Радуловић, Милан. „Лична патња као израз одсутне историјске свести” у:*Историјска свест и естетске утопије*. Београд: Истраживачко издавачки центар ССО Србије, 1985.
Рибникар, 1987: Рибникар, Владислава. „Монолошка форма у прози Драгослава Михаиловића” у:*Могућности приповедања*. Београд: Београдско издавачко-графички завод, 1987.
Тимченко, 2014: Тимченко, Николај. „Кратка историја сатирања” у:*Психологија књижевне логорологије*. Лесковац: Задужбина Николај Тимченко, 2014.
Угреновић, 2011: Угреновић, Александра. „Очаравајућа ситуација” у „театру” апсурда Драгослава Михаиловића” у: *Повеља*. Краљево: год. XLI, бр. 1, 2011.
Ходел, 2009: Ходел, Роберт. „Текстуална кохеренција *сказа* (*Јалова јесен* Драгослава Михаиловића)” у:*Дискурс* (*српске*) *модерне*. Београд: Филолошки факултет, Институт за књижевност иуметност, Чигоја штампа, 2009.
Ходел, 2017: Ходел, Роберт. „Михаиловићев књижевни опус – покушај синопсиса” у:*Савремена проза*. Зборник. Трстеник: Народна библиотека Јефимија, 2017.
Ходел, 2014: Ходел, Роберт. „...Одувек сам много више желео да слушам, него сам да причам” у:*Раскршћа књижевног југа*. Београд: Филолошки факултет, Институт за књижевност и уметност, Чигоја штампа, 2014.
Џаџић, 1996: Џаџић, Петар. „Нови талас” у:*Из дана у дан II*. Сабрана дела Петра Џаџића. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1996.
Џаџић, 1995: Џаџић, Петар. „Фрагменти о Драгославу Михаиловићу” у:*Повеља*. Краљево: год. XXV, бр. 3, 1995.

IX БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. Милета Аћимовић Ивков: „Свет и песма“, Повеља, Краљево, 2010.
2. Милета Аћимовић Ивков: „Песничке загонетке“, Службени гласник, Београд, 2011.

X ПРЕДЛОГ

Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати позитивну оцену докторске дисертације „Проза Драгослава Михаиловића“ мр Милете Аћимовића и да кандидата позове на усмену одбрану пред овом Комисијом.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1.

2.

3.